

[Mads Eg Damgaard.]

omkring i landet, der har med disse ting at gøre, vil sige: ja men så må folketinget og regeringen gå foran med en rationalisering på dette område. Så længe man opretholder så indviklede skatteregler, er det meget vanskeligt at rationalisere på dette punkt. Men jeg har forstået både handelsministeren og finansministeren derhen, at det er regeringens agt at prøve på i fremtiden at forenkle netop disse ting til gavn og til letelse for revisorer, men først og fremmest naturligvis for landets erhvervsliv og offentlige myndigheder, af hvad art de så måtte være.

På mit partis vegne kan jeg som sagt anbefale lovforslaget og tilsige vort partis velvillige behandling i udvalget.

Jens Frandsen: Spørgsmålet om en offentlig godkendelse af en gruppe ikke-statsautoriserede revisorer har været diskuteret i længere tid, og som anført blev der i den betænkning, der i februar 1967 blev afgivet af et enigt folketingsudvalg, som behandlede lovforslaget om statsautoriserede revisorer, henstillet til den daværende handelsminister, at spørgsmålet måtte blive nærmere undersøgt. Jeg tillægger det megen betydning, at revisorudvalget af oktober 1967, hvori personer fra områder af det erhvervsliv, der i særlig grad har behov for at gøre brug af den omhandlede revisorassistance, havde sæde, så entydigt gik ind for at instituere den her nævnte gruppe af revisorer.

Skattemyndighedernes interesse deri fremgår klart af de i betænkningen optrykte bilag, der indeholder disse myndigheders syn på spørgsmålet. Der er i erhvervslivet en voksende forståelse for og interesse i at have et så fyldestgørende regnskab som vel muligt. Det er der også brug for, idet en analyse af de forskellige funktioners rentabilitet er yderst vigtig for opnåelsen af det bedst mulige resultat. Det er slet ikke så let for alle at følge med i bestemmelserne om afskrivning, investeringsfond osv. og i skattereglerne i det hele taget. Jeg anser det for at være særdeles vigtigt, at også mindre virksomheder har regnskaber, som ikke alene opfylder bestemmelserne om regnskabsføring, men også indeholder yderligere oplysninger, der

er til gavn for indehaveren til bedømmelse af hans situation og muligheder. Der er i høj grad brug for kyndige regnskabs- og skattefolk at rådføre sig med.

Nævnes skal det også, at der på mange måder er lagt store regnskabsmæssige opgaver på erhvervslivet: kildeskat, moms og andre forbrugsafgifter samt en række arbejds giverbidrag som ATP, feriepenge, sygeløn osv. Behovet for regnskabsmæssig bistand har været stærkt voksende i de senere år, og selv om vi fra folketingets side bør bestræbe os på at forenkle indbetalingen af de forskellige bidrag, er der ingen grund til at antage, at der ikke stadig væk vil være et stort behov for bistand.

Lovforslaget tilsigter at betrygge erhvervslivet ved dets udvælgelse af denne bistand, idet forslagens bestemmelser om retten til at blive optaget i et revisorregister indeholder krav om bestemte eksamener eller prøver, som er nævnt i betænkningen, og desuden kræves der praktisk erfaring i faget. Andre bestemmelser om registrering: personlige kvalifikationer med flere andre ting, er meget lig bestemmelserne i lov om statsautoriserede revisorer, hvilket jeg absolut finder rigtigt.

Lovforslagets enkelte paragraffer skal jeg naturligvis i øvrigt ikke komme ind på ved denne principielle førstebehandling; dem ser vi jo på i det udvalg, som vil blive nedsat. For mange revisorer vil overgangsreglerne velsagtens og naturligt have en særlig interesse. Jeg skal derfor om dette problem sige, at jeg finder forslagens bestemmelser passende liberale og mener, at folk, der gennem en årrække, måske en længere årrække, på fuldt tilfredsstillende måde for klienter og myndigheder har drevet forretning i faget, ikke bør sendes på skolebænk for at opnå registrering; men disse bestemmelser vender vi jo også tilbage til.

Udvalget har i sin diskussion været stærkt inde på spørgsmålet om, hvad denne gruppe skulle kaldes; et navn skulle man jo finde til dem. Der er da også ifølge betænkningen udfoldet store bestræbelser for at finde et praktisk navn, som var dækkende for den virksomhed, der skal udfoldes. Man har studeret andre landes betegnelser for lignende beskæftigelse, og man har rådført sig med sprognævnet. Udvalgets flertal går ind for betegnelsen registreret revisor. De